

KISMOTOR

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

IV. évfolyam, 4. szám.

1960. április.

Legnagyobb

NEMZETI ÜNNEPÜNKK

1945. április 4-e immár örök időkre bevonult a legnagyobb nemzeti ünnepeink sorába. Tizenöt évvel ezelőtt, ezen a napon szabadult fel az utolsó dunántúli falucska is a hitleri megszállók és hazai kiszolgálóik uralma alól.

1945. április 4-ével új korszak kezdődött hazánk életében, - a függetlenség, a szabadság, a szocializmus korszaka. Ma már a legkisebb iskolásgyermek is tudja nálunk, hogy felszabadulásunkért tíz és tizezer szovjet katona adta életét, ontotta vérének a Dunáé és Tisza partjain. Az ő internacionalista tettüket, önfeláldozó küzdelmüket soha nem felejtik el Magyarországon. Ezért száll április 4-én legelső gondolatunk a Szovjetunió, a szovjet hősök felé. Ezért vált felszabadulásunk ünnepe a megbonthatatlan és egyre erősödő magyar-szovjet barátság seregszéléjévé.

1945. április 4-e nem áll egyedül a magyar történelemben. Szerves folytatása ez a dicsőséges Magyar Tanácsköztársaságnak. 1919.-ben az imperialista túlerő és a belső árulás megfojtotta az első magyar proletárdiktatúrát. De a halálra kintzott, bitóra hurcolt magyar proletárok, a földesuraktól, főpapoktól kifosztott dolgozó parasztok, a kenyerüktől megfosztott értelmiségiek tömegei jól tudták, hogy a történelem még nem mondta ki az utolsó szót. Hittel hittek Lenin szavaiban, aki látóképpel jövendölte meg, hogy "az első elbukott magyar proletárdiktatúrát követni fogja a győzedelmes második".

Ugy is lett, ahogy Lenin elvtárs megjósolta. Hiába tobzódott huszonöt esztendőig a fehérlovas úri ellenforradalom, a magyar történelemben mégis csak muló, keserves epizód maradt.

Ünnepi évfordulókon és különösen április 4-én a megtett utra szokás emlékezni. Számbe vesszük eredményes munkánk határköveit, az ország arculatát átforgató nagy ipari létesítményeinket, mezőgazdaságunkban végbement nagy, a szocializmus felé mutató fejlődést, a kulturális forradalmat. Ez a számvetés szükséges, jó. Mégis mindennél fontosabb az az út, amelyet a felszabadult és alkotó kedvvel dolgozó magyar munkás, dolgozó paraszt és értelmiség tett meg a tizenöt esztendő alatt. Minden, amit ebben az országban tizenöt esztendő alatt építettünk, a magyar munkás, tudós, mérnök és technikus kezénemét dicséri. És a mai munkás már nem azonos a Horthy-rendszer proletárjával, akár gép mellett dolgozik, akár mérnökké, technikussá képezte magát, vagy valamilyen beosztásban emelte a népidemokrácia.

Megszűnt hazánkban a létbizonytalanság, a munkanélküliség, amelynek súlyos gondját csak az tudja átérezni, akinek vállát csak egyszer is nyomta. Mindez annak köszönhető, hogy a munkásság urelkodó osztálya vált, beleszólhat nemcsak a gyár, hanem az egész ország vezetésébe. Az urak valamikor azt mondták: "a cselédnek elég annyi tudomány, hogy megtudja különböztetni az ökör farkát a szarvától, az ilyen volt cselédek ma ezer holdas tesz-eket irányítanak és legtöbbjük jobban, mint a volt földesurak, főpapok jószágkormányzói.

Tizenöt esztendő alatt hatalmas lépésekkel haladtunk előre. Ez a tizenöt esztendő, hibáival és tévedéseivel együtt is, a népidemokrácia, a szocializmus magasabbrendűségét igazolta. A hibákon túljutottunk. Az 1956-os ellenforradalmat szovjet barátaink segítségével levertek. Azóta eltelt három és fél esztendő még nagyobb egységbe kovácsolta népünket, vezető ereje, a Magyar Szocialista Munkáspárt köré. Minden területen megerősítettük szocialista hadállásainkat. Évszázadok mulasztásait pótolja most népünk, s amikor évente egyszer, az indulás, a kezdés évfordulóján visszatekint, elámul: mennyi mindent teremtettünk, mily gazdagok vagyunk, mily szép is a mi hazánk.

Az elmúlt években elért sikerek, munkáosztályunk, dolgozó parasztságunk, értelmiségünk rendkívül sikeres alkotó munkája most lehetővé teszik számunkra, hogy meggyorsítsuk hazánkban a szocialista építés ütemét. A tömegek ebben a kérdésben teljesen egyet értenek pártunk Központi Bizottságával, az MSZMP.VII. kongresszusának célkitűzéseivel.

Azok a nagy sikerek, amelyeket a legutóbbi hónapokban a termelészövetkezeti mozgalom fejlesztésében, az új tesz-ek megszilárdításában elértünk, az a száz és száz szocialista munkabrigád, amely önként, hívó szóra nem várva 1959 és 1960-ban megalakult és céljával tüzte ki a termelési tervek jelentős túlteljesítését, az újító és feltaláló mozgalom kiterjedésedése, mind a bizalomról tanuskodnak és arról, hogy egész népünk óhajtja a gyorsabb előrehaladást, a felzárkózást a szocialista tábor testvéri országai mellé.

Április 4-ét úgy ünnepelhetjük a legmegtöbbször, ha még tovább lépünk az általunk választott szocialista úton, ha új termelési sikerekkel biztosítjuk üzemünk termelési tervének a teljesítését, illetve túlteljesítését, hazánk békéjét, nemzetileg függetlenségét és tovább emeljük egész dolgozó népünk életszínvonalát. Lép-teink nagysága elsősorban saját magunktól, öntudatos erőfeszítéseinktől függ.

A Magyar Szocialista Munkáspárt VII. kongresszusa új, gyönyörű perspektívát tárt elénk a béke a szocializmus építésének útján. Tőlünk függ, hogy mielőbb velő-
ra váltsuk.

Budai József

Szocialista Munkaverseny

A pártkongresszus tiszteletére kibontakozott szocialista munkaverseny jellemző vonása, hogy az a kollektívák versenye. Ez az új verseny forma a kongresszusi műszak előtt vállalatunknál is kibontakozott.

Cirka 50 brigád harcolt ezért, hogy az 1959-éves vállalásunkat maradék nélkül teljesíteni tudtuk.

A brigádmozgalom további fejlődését helyesnek tartjuk, és továbbra is támogatjuk, mert a kollektívák versenye eredményezi a közös felelősséget a feladatok végrehajtásáért.

A munkaverseny mozgalom napjainkban minőségi változáson ment át a szocialista brigádmozgalomon keresztül. Céltudatosabbá válik és kiterjed a dolgozók magán-

életére is. A szocialista brigádmozgalom jellemző vonása, hogy tagjai szocialista módon dolgoznak, élnek és tanulnak.

A szocialista brigádmozgalom lényegében azt jelenti, hogy a dolgozók jobb és fejlettebb munkamódszereket, újításokat alkalmaznak a termelékenység növelésére és saját maguk is részt vesznek az üzem műszaki fejlesztésében.

Ennek érdekében növelik politikai, szakmai képzettségüket és igyekeznek megvalósítani a szocialista együttélés szabályait gyáron belül és gyáron kívül egyaránt.

Arra kérjük vállalatunk összes dolgozóját, hogy a brigádmozgalom új hejtését tegye magunkévá és a szocialista brigádmozgalom kiszélesítésével harcoljunk negyedévről-negyedévre a vállalat 1960-as vállalásának maradéktalan teljesítéséért.

Üzemi Bizottság

Technológiák

A lap ezen rovatában eddig csak ténylegesen üzemelő, vagy üzemeltetésre tervbe vett berendezésekről volt szó. Most egy kissé távolabb nézzünk, és még csak messziről felderengő eljárásokról beszélünk. Ezek ma még csak tervek, de nagy részük remélhetőleg gyártási eljárás is lesz, ami majd elősegíti munkánkat.

Mint a forgácsolást, mint a felületkezelést egyformán érdekli az elektrolitos sorjázás és polirozás. Elektromos áram hatására savas fürdőben történik meg a művellet végzés, bemártással. Fogaskerekek sorjázására és tengelyek polirozására használható fel igen jó eredménnyel és gazdaságosan. Az elérhető felületi simaság két mikron alatt van. Akit az ily módon, már külföldön elért eredmények érdekelnek a "Technische Rundschau" 1959. évi 45. számában találhat erre szemléltető példákat.

Hasonlóképpen a felületkezelés új útja a hideg króm fürdő alkalmazása, amellyel közvetlenül vasra is felvihető a réteg. Az eljárás a jelenlegi eljárásnál kb. 6 x-sen olcsóbb és a kitűnő felület mellett erős versenytársa lehet egyéb felületkezelési módzatoknak. Itt savas közegben, lug hatására nátriumtetrakrómot alkotnak ki, amely szoba hőmérsékleten: kitűnő dekoratív és védőfelületet tud biztosítani.

Új szerzőkészítési technológiák bizonynyul egyes esetekben - a már használatos öntött vágólapok mellett - az öntött, illetőleg megnyomott műanyag szerzőszámok hasonló ötvözetből. További fejlődést itt a galvenikus és öntött szerzőszámok összevonása nyújthat.

A jelenleg sok nehézséget okozó edzés a forgácsoló műhelynél a gyártási ciklusba épített nagyfrekvenciás edzéssel oldódik majd meg, amely a megmunkált alkatrészeknek tökéletes felületét tudja biztosítani. Célok itt főképpen a megmunkált forgórészeknél a tengelyek edzésére, ahol ezzel az eljárással a csuszófelületek károsíthatók. Ez a megoldás összevonva az elektrolitos kezeléssel: a szinter problémák teljes megoldását nyújthatja, és kielégítő eredményt szolgáltat a magnetofon tengelyeknél is.

A szerzőszámok megoldását az elektrolitos edzés és a vágófelületek elektrolitos polirozása - mint a sajtoló - mint a forgácsoló - szerzőszámoknál a többszörösen megnövekvő eltartóssággal tudja biztosítani.

A festő műhely kérdéseinél a külföldön, sőt már belföldön is alkalmazott melegfesték szórás nyújt megfelelő eredményeket. Ez az eljárás teljesen higitómentesen, szonos festék mennyiséggel gyorsabb átírtási idővel és tökéletes felülettel oldja meg a jelenlegi problémákat.

A hatalmas rejlődésből ez a pár tétel csak kiragadott, mert a gyártás minden ágán gyökeres változás szükséges a tervek teljesítéséhez. Emellett a távlati tervek mellett beszámolhatók egy kísérlet előtt lévő ujitási javaslatról is. Gazdag Pál szerzőkészítő; az állórész légrésének és horonynyitásának készített üregelő berendezést. A kísérletet biztatók. Ily módon a köszörülés és a kézi reszelés egy része elmaradhat, és a művelet szintén a forgácsoló ciklusára építhető be.

Az új, már külső cégnél kivitelezés alatt lévő zsirtalanító berendezés is az alapgyártóból, a szerelő műhelyek felé jutó áru tökéletes minőségét fogja biztosítani.

Amikről beszámolhatunk, vagy amit tervezhetünk még ha kicsi is, mind fejlődést jelentenek az eddigi gyártáshoz viszonyítva és újabb lépést jelentenek a már eddig megtett lépések mellé a tökéletesedés felé.

Pécsy László

Pécsy László lapunk megindulása óta volt tagja a szerkesztőbizottságnak és szócikkeivel többször emelte annak színvonalát.

A közelmúltban az ikleli Ipari Műszergyárba helyezték át, mely gyár sem előttünk, sem előtte nem ismeretlen - hiszen ez a gyár vette át tőlünk a mosógépmotor és a gramofonmotor gyártását.

Midőn nálunk végezt munkáját megköszönve bucsuzunk tőle - új munkahelyén sikeres működést kíván neki a

Szerkesztőbizottság

BESZÁMOLÓ

A TERMELÉSI ÉRTEKEZLETEKRŐL

A március havi termelési értekezleteken a szokásos tervteljesítési beszámolókon és programismertetéseken kívül a súlyponti kérdések az egyes műhelyekben az alábbiak voltak:

FORGÁCSOLÓ-műhely: A február havi lemaradás behozása, a minőségi ellenőrzés az első munkadarab bemutatásával, a selejt kérdése, műhelyrend, és ezzel kapcsolatban a készülék raktár felállítása, munka-anyag és szerzőszám biztosítás.

A vita igen élénk volt, amelyet a tizenhat hozzászólás is bizonyít.

TEKERŐSELO-műhely: /Varga-részleg/: A kilenc hozzászóló elsősorban a prespán és a huzal minőségét kifogásolta - az egyik túl kemény, a másikban sok a toldás - és az elkészítendő darabszámról beszélt. Varga elvtárs kérte a dolgozókat, hogy a legnagyobb súlyt a minőségi munkára és az anyagkerékosságra fektessék.

TEKERŐSELO-műhely: /Gemeter-részleg/: Itt a selejt kérdésén volt a hangsúly, mert az február hónapban nagymérvű volt. Mint a hozzászólásokból kitűnt - tizenegyen szóltak hozzá - a selejtes anyagok /pl. zsákenyák hiánya/ igen sok időt rabolnak el.

A folyamatos ellátás kérdése is szóba került, mert például az állórészekre való várakozás időkiesést jelent.

A munkát azonkívül az egyik típusról a másik típusra való átállítás is hátráltatja.

SZERELŐ-műhely: A február havi lemaradás behozásának kérdésén kívül itt is a selejt és a minőség kérdésén volt a hangsúly.

A műhely Meosa bejelentette, hogy a forgácsolóból hiányosan felérkezett alkatrészeket nem fogja beengedni a műhelybe. A szerelő műhely részéről végezt

ért a türelmi időszak!

Az alkatrészek, csapágyak mosásának kérdése is felszínre került és kérték, hogy azokat rendszeresen kimosva kapják kézhez.

A SZERSZÁMÚZEMBEN az IK 39 és IK 20, valamint a mennyezetszellőző - a VOX 29/4-es motorok szerszámszámainak határidőre való elkészítése volt a fő kérdés.

SAJTOLO, LEMEZELO, ÖNTÖDE, BAKELIT: Az általános műhelyproblémákon kívül két érdekes kérdés merült fel. Tarjáni elvtárs kérte a szerszám-szerkesztést, hogy az új szerszámkonstrukciókat velük is beszéljék meg, mert gyártásközben jönnek ki a hibák. Hernádiné pedig kérte, hogy egyes gépek kapacitását vizsgálják felül. Van ugyanis olyan munka, amelyknél pl. 100 db.-ra 1,45 perc van adva és ennyi idő alatt azon a gépen lehetetlen elvégezni azt a munkát.

Sipos elvtárs a normák és gépek adataira vonatkozóan kéri a műszaki osztályt, hogy azokat vizsgálják felül - a terv végrehajtása érdekében.

T.M.K: A műhely zavartalan munkáját biztosító szerszám, valamint anyag kérdéseken és a műhelyrenden kívül a rendszeres megelőző karbantartás kérdésén volt a hangsúly, mert helytelen gyakorlat az, hogy csak alkalmasszerű meghibásodásokat javítanak.

Sok új gépet kaptunk, gépperkunk megfiatalódott - ezek rendszeres karbantartása biztosítja üzemképességünket.

A KISEBLETI-műhelyben az új motorok prototípusainak elkészítése volt a súlyponti kérdés.

Krónikás

GYERMEK-KERT

a VKM-ben...

Néhány percnnyire a gyártól a Kacsse-utcában van gyárunk óvodája. Mikor meglátogattuk a gyermekeket, a nagyobbcskák éppen rajzolni tanultak. Tiszta fehér köpenyben öltözött óvónénik szerető gondoskodással tanították a kicsinyeket. A kisebbek egy másik szobában izes nápolyit ropogtattak. Szobába való belépésünkkor hangos köszönéssel üdvözöltek.

Feltűnt nekünk, hogy a legtöbb gyermek egyforma ruhácske volt, de némelyik bizony a saját ruhájában üldögélt. Megkérdeztük az óvónénit, hogy miért nem adtak mindegyik gyermeknek egyforma ruhát. Kérdésünkre elmesélték, hogy minden kisgyermek részére van ruha, de annak tisztántartása a szülők feladata. Sajnos gyakran megtörténik, hogy a szombaton hazavitt ruha hétfőn reggel nem kerül vissza az óvodába, /mert nem száradt meg, vagy más okból/. Kérjük a kedves szülőket, hogy a jövőben igyekezzenek hétfőn reggelként a gyermekkel együtt a ruhácskát is bevinni az óvodába.

Elmondták nekünk az óvónénik, hogy a vállalat igazgatósága az összes társadalmi szervekkel együtt komoly és állandó erkölcsi és anyagi segítséget nyújt az óvoda fenntartásához.

Az elmúlt év decemberében sok új játékkal és kis ruhácskákkal gazdagodott az óvoda. Mi azt láttuk, hogy a gyermekek igen jól érzik magukat, hála az óvónénik szerető gondoskodásának és a szülők nyugodtan végezhetik munkájukat, mert gyermekeik jó kezekben vannak.

Azért lenne néhány megjegyzésünk: nem ártana az óvodának ha a nyári vakáció alatt újra festenék a szobáit, és a konyháját. A konyhában is rendet és tisztaságot találtunk, ennek dacára javasoljuk, hogy a nyári szünetben az ottlevő konyhai berendezést is festessék le fehérre.

Nemcsak nálunk a gyárban, hanem az ország legtöbb üzemében is működnek korszerűen és jól felszerelt óvodák. Állandó orvosi felügyelet gondoskodik arról, hogy a kicsinyek egészsége rendben legyen. Nálunk is megkapták már a harmadik Sabin-oltást. Egész Budapesten félmillió gyermek kapott hasonló védőoltást.

Hazánkban az állam szerető gondoskodása óvezi az anyákat és gyermekeiket, hiszen a gyermekek a jövő harcossai és amit mi elkezdünk építeni, ők fogják majd befejezni.

Sch-né

MUNKAVÉDELEM

Ma amikor a szocializmus útján haladva építjük országunkat, minden dolgozó kötelessége, hogy mint saját, mint embertársai testi épségére a legnagyobb gondal vigyázzon. Ezzel nemcsak magának és családjának tesz szolgálatot, hanem egész szocialista társadalmunknak, mert építeni és alkotni csak ép és egészséges emberekkel lehet.

A LEGFŐBB ÉRTÉK AZ EMBER elve nemcsak elröppent és sokat hangostetott mondas legyen. Minden dolgozó legyen tudatában annak, hogy egészsége és munkaképessége érték és időben tegye meg a szükséges lépéseket, ha bármelyiket is veszély fenyegetné. Legyünk öntudatosak és éljünk mindig azokkal a törvényadta lehetőségekkel, amelyeket Pártunk és Kormányunk számunkra biztosít.

Jól tudjuk, hogy a kapitalista világban nem nagyon figyelmeztettek bennünket a baleseti veszélyekre és azok elkerülésének lehetőségeire. A tőkést nem érdekeltte a munkás sorsa, így nem is szereltette fel gépeire a biztonsági és védőberendezéseket sem. A gépek rabjai voltunk. Azá tett bennünket a tőkés kizsákmányolás.

Mennyire megváltozott ez a helyzet a felszabadulás óta. Ma a gépek már minket szolgálnak. Segítségükkel termelünk egyre többet és többet, hogy életünk könnyebb, szebb és boldogabb legyen.

Ma már elmondhatjuk, hogy a balesetek szinte teljesen elkerülhetők a mi gyárunkban is. Csupán az kell hozzá, hogy a munka megkezdése előtt gondoljunk az esetleges veszélyességre és tartsuk be az óvórendszabályokat, és egyéb utasításokra vonatkozó pontjait.

Nincs ágaza azoknak, akik azt állítják, hogy bármennyire is vigyáznak, akkor is megtörténik a baleset. Az esetek többsége azt mutatja, hogy ha ők illetők egy kicsit is vigyáztak, vagy gondolkoztak volna munkájuk közben, elkerülheték volna a sérülést. Természetesen akad olyan baleset is, amelynél nem vigyázhatott a dolgozó, mert azt előre nem látható körülmények okozták. Ilyen azonban csak 3-5 %-ban fordul elő. Ez azt jelenti, hogy az egy év alatt előforduló 50 balesetből szinte alig lehet találni olyat, amelyet nem lehetett volna elkerülni.

Sokszor lehet hallani azt a bölcs mondást is, hogy csak azt éri baleset, aki dolgozik. S ha megfigyeljük ezeket az embereket, akik ezt hangostatják, akkor azt látjuk, hogy pontosan ők azok, akik nem tartják be még a legszükségesebb előírásokat sem. Őket látjuk szemüveg nélkül köszörülni, szíjburkolat lecsukása nélkül furni, nyeletlen reszelővel reszelni, szemüveg nélkül betont vésni, anyagmozgató kocsival rollerozni stb. Ők háborognak legjobban, ha valaki az utba rak valamit, ami őket a munkájukban akadályozza, de a következő pillanatban pontosan ők azok, akik az anyagmozgató kocsit ha már nincs rá szükségük, félrelökik és ott hagyják, ahol az éppen megáll. Ezek az emberek azok, akiket ha megkérdezzünk, hogy miért nem használnak szemüveget, azt felelik, hogy akadályozza őket a termelésben. Pedig a termelésnek csak egy akadály van, a munkaképtelenség, a betegállomány.

Az elmúlt évben több mint 800 nap esett ki a termelésből baleset miatt.

Ez több mint két embernek az egész évi munkája. Ez bizony elég sok. A dolgozók létszámához viszonyítva ennyi, hogy mindenkire jutott volna belőle több mint egy nap.

A védőberendezésekre és védőkészülékekre azért költ olyan sokat államunk, hogy velük a dolgozókat megvédjük. Viszont csak akkor érhetjük el a kitűzött célt, ha ezeket használjuk is. Ugyanakkor mindenkinek kötelessége, hogy a védőberendezésekre és védőfelszerelésekre gondosan vigyázzon. Csak így óvhatjuk meg magunkat a sérülésektől.

H.F.

ORRÁ a békét veszélyeztetik...

Miközben a Szovjetunió és a népi demokratikus államok 1945-óta fejlesztik gazdasági és kulturális életüket a gyönyörű és példás eredményeket érnek el, addig néhány tucat kapitalista nem okult a faszizmus vereségén és tovább szövik aljas üzelmeiket. Nyugat-Németország nagytőkései, a spanyol földbirtokosok és cinkosai még most is a technikai fölényről és világhatalomról ábrándoznak.

Nem veszik figyelembe a néptömegek kívánságát, sőt akarátát, békevágyát. Kihagyják számításukból a béketábor összefogott erejét és csak a saját felfegyverkezésükben bízva akarnak újra kalandor politikát űzni, mint rossz emlékezetű elődjük: az örült, hatalmi tébolyult mázoló Hitler annak idején.

A kapitalista államok karmiból egymásután szabadulnak fel gyarmataik és így a veszteségeiket, gyöngülésüket a NATO-be tömörülve próbálják helyreállítani. Egy oly háborúra készülnek, amely telán a régi gazdaságukat és hatalmukat hozná vissza. Holott tudjuk, hogyha a dolgozók akarata ellen tovább gyarapítják fegyvereiket, pl. Nyugat-Németország a NATO-be ígért hat páncélos, egy hegyi, egy ejtőernyős hadosztályt és tizenöt repülő ezredet, mindezeket a fegyvereket a munkás és paraszt tömegek a saját területük elnyomó kizsákmányolói ellen is fordíthatják.

Erre kell gondolnunk, ha a rádió és sajtó a spanyol és görög támaszpont terjeszkedéséről adnak hírt. Erre kell gondolnunk, ha a saját békés termelésünk mellett véderőnk fejlesztésére hívjuk fel a dolgozókat az MHS. stb. kiképzési és éberségi felhívással.

A béke újabb évtizedei úgy biztosíthatók, ha szilárd fegyvellemel őrködünk területünk és eredményeink védelme érdekében.

Tormuth

NŐNAP.

Mult havi számunkban megemlékeztünk és méltattuk a "Nemzetközi Nőnap" 50 éves megindításának és fennállásának jelentőségét. Március 5-én pedig gyarunk Nőbizottságának rendezésében ünnepelték meg nődolgozóink a Nemzetközi Nőnapot.

Gál elvtársnő felkérésére Accerbóni elvtárs méltatta a nőmozgalom és a nőnap jelentőségét, majd Laczkó elvtárs hozzászólása után a legjobb munkát végzett nődolgozók megjutalmazása következett. Ezután a műsorra került a sor.

Ez az ünnepi műsor a nagy magyar zeneszerző Erkel Ferenc emlékének lett

szentelve. A műsor összekötő szövegét dr. Szekeres Kálmán az Erkel könyv szerzője, a Bartók Béla zeneiskola tanára tartotta meg. Elsőnek Belahovszky Sári énekelt el a Brankovics opera románcát, majd Havasi Imre a Bánk-Bán-ból a "Bordalt". Utána Kincses László énekszámát követte: László áriája a Hunyadi László-ból. Veres Gabriella pedig ugyancsak a Hunyadi Lászlóból "Mátyás" áriáját adta elő. Mind a négyes a Bartók Béla zeneiskola növendékei.

Sáros Eva énekművésznő a Hunyadi László-ból "Mária" c. szövegét adta elő. Dunszt Mária pedig Bánk-Bán-ból "Melinda" áriáját énekelt. Az énekszámokat Furka Gizella kísérte zongorán.

A nívós összekötő szöveg és a művészien előadott énekszámok nagy tetszést arattak és a közönség az előadó művészeket hosszasan ünnepelte. Műsor után nyílt meg a gazdag büffé és honvédeink tánczenekarának zenéjére a tánc is csakhamar megindult. Kedélyes beszélgetés alakult ki, és a jó zene nemcsak a fiatalokat, hanem az idősebbeket is táncra csábította. A tánc hajnali négy óráig tartott és mindenki jólérezte magát.

Tánc közben Kelen Tibor énekművész Bánk-Bán-ból a "Hazám..."-c. dalt adta elő fergeteges siker mellett.

Az ünnepség résztvevői egy művészi élmény emlékével gazdagodtak.

R...i.

"És lesz népünk, mely hazájának örvend, mely nevének dicsére munkál, lesznek fiaink, akiket a világ bámolni fog, lesznek hőseink, dicső szellemeink, akikben tovább élünk, és az utókor írójának nem kell költeni, hanem csak a valót leírni, hogy dicsőítse e hazát".

Több mint száz éve írta e sorokat Jókai Mór, aki Petőfivel, Veszvárival, a márciusi ifjakkal vezették a népet 1848-ban. Nekik állít most emléket egy pár sorban a hálás emlékezet.

1848. a népek tavasza volt. Párizsban barrikádok emelkedtek, s Bécsben a megrettent Metternich sietve futott a forradalmi nép elől. Március 15-én hazánkban is megmozdult a nép. A magyar ifjuság azt tette, amit tőle az idő és a körülmény megköveteltek. A magyar nép a népek élvonlába került. Kore leghaladabb eszméiért szállt sikra: a nemzeti függetlenségért, a világszabadságért. Petőfi látónoki szavakkal szinte az eljövendő szocializmust énekli meg, miköz a "Kánán"-ról beszélt. Március 15-én egész Pest kinn tolongott az utcán. Birtokukba vették a nyomdákat, kiszabadították Táncsicsot. A 12. pontot tomboló lelkesedéssel fogadták. Petőfi "Nemzeti Dal"-a egy nap alatt egész Pest himuszává lett. Március 15-e nem csak egy nap lelkesedése volt. Az egész ország óriási erőfeszítéseket tett. Az országgyűlés Kossuth felterjesztésére egy emberként ajánlotta meg a magas hadikölcsönt. A forradalom eszméje volt a jobbágyfelszabadítás, és kevéssé ismert tény, hogy ekkor volt hazánkban az első államosítás: Nacionalizálták a hadiüzemeket. Kossuth volt a nemzet vezércsillaga. Róla mondták: "Deák csak a legbölcsebb, Széchenyi csak a legnagyobb, de Ő volt a mi Édesapánk". Szavaira ezrek és ezrek ragadtak kardot. Ezek az emberek azért mentek, hogy győzzenek, ha kell halomra dőljenek az ellenség ágyai előtt. Ugy harcoltak, mint a szabadság oroszlanjai. Nem rajtuk, nem a 48-as honvédeken, nem a márciusi ifjakon mult, hogy a mi szabadságharcunk elbukott. Az országban csend volt, gyászolták a tavaszt. Sokat kivégeztek, sokan elbujdostak, Petőfit ismeretlen sír takarta, Heine és Ibsen kiseregő versekkel siratta Magyarországot.

A haladó emberekben és az ifjuságban tovább élt március emléke. A fejlődést feltartóztatni lehet, de megakadályozni nem. Az első márciusra második következett. 1919. márciusa. Azonban 133 dicsőséges nap után ez is elbukott. És ekkor jött el a harmadik, az igazi tavasz, 1945. tavasza, de ekkor már nem voltunk egyedül. Egy hatalmas szocialista tábor tagjaként élünk, és olyan szövetség-

geseket mondhatunk a magunkénak, mint a Szovjetunió, s a demokratikus államok. Jóksai ha ma élne, elmondhatná: Van népünk, mely hazájának örvend, mely nevének dicsére munkál, vannak hőseink, dicső szellemeink, s a mai kor írójának nem kell költeni, hanem csak a valót leírni, hogy dicsőítse e hazát.

S ez a való ma a szocialista Magyarország, melyért dolgozni, s ma munka-hőisévé válni, s mi korunk parancsa, mindanyunk számára.

Petes Piroksa

VÉDJÜK MEG

ERDŐINKET A TŰZTŐL!

A közeljövőben a kirándulók és a turisták nagy tömegei fogják ellepni erdeinket és így ismét fellép az erdőtűz veszélye.

Az elsőfoku tűzrendészeti hatóságunknál szolgálatot teljesítő Hernádi Tibor tűzoltó főhadnagy éppen ezért egy cikket küldött be lapunkhoz - az erdőtűzek elleni védekezésről, - melyet az alábbiakban közlünk:

"Az erdő népgazdaságunkban nehezen pótolható értéket jelent, éppen ezért a különféle káros hatásokkal szemben: így tűzrendészeti szempontból is különleges védelmet kell biztosítani számára.

Hazánk rában szegény ország és ennek következtében az erdők tűzvédelme igen nagy jelentőségű feladatot képez, nemcsak a tűzrendészeti szervekre és az erdőgazdaságokra nézve, hanem minden állampolgárre egyaránt.

Az erdő nemcsak azért fontos, mert belőle kerül ki a tűzifa, az épület, a butor és száz különféle más anyag és ipari termék, hanem fontos azért is, mert a szél erejének törésével, a páratartalom növelésével hozzájárul a harmatképződéshez, ezzel a mezőgazdasági termények életfeltételeinek biztosításához is.

Az erdőtűzek oltása nehéz feladatot képez. Az erdőtűzek következtében gyakran nagy károk keletkeznek, amelyek csak ember-öltők mulva pótolhatók.

Igy Budapesten a III. kerületben 1959.március 21-én a Táborhegyen egy személy gondatlanságából 59.000.-Ft-os tűzkár keletkezett. E tüzeset alkalmával 8 kat. hold, erdő és 8 kat. hold avar égett le.

A II. kerületben 1959. évben három erdőtűz volt és tizenhat avar égés. Egy erdőtűz alkalmával 7 hold erdő égett részben 800.-Ft-os tűzkárral. 1958.évben sokkal több volt az erdőtűz a II. kerületben, mint 1959.évben.

1958.-ban 26 esetben volt erdő, illetve avartűz, melyek közül jelentős volt 1958.május 1-én a Kecskehegyen 6 hold fenyőavar és 800.m.2. fenyőerdő korona égése 4.500.-Ft.-os tűzkárral.

Az erdőtűzek leggyakoribb okai:

Az erdei tüzesetek legnagyobb részét az emberek /kirándulók/ gondatlansága, vagy vétkes gondatlansága okozza, de ezek mellett számolni kell az osztályellenesség káros tevékenységével /gyújtogatásával/ is.

A tüzrakás, dohányzás, gyermekjáték, öngyulladás, villámcsapás fordul elő leggyakrabban, mint tűzkeletkezési ok.

Az erdők tűzvédelmét kívánja biztosítani az a rendelkezés, amely kimondja, hogy az erdőben, valamint az erdőhöz tartozó egyéb területen is az erdő szélétől számított 100 m. távolságon belül, csak az erdőgazdaság hivatalának engedélyével szabad tüzet rakni - a tűzrendészeti szabályok szigorú betartásával.

Szeles, viharos időben az erdőben, vagy az erdő szélén tüzet rakni szigorúan tilos. Aki engedéllyel rak tüzet, köteles a távozás előtt ezt teljesen eloltani.

A tüzrakás helyén és körül a területet széles övezetben meg kell tisztítani az avartól és egyéb gyullékony anyagoktól. Tüzet rakni csak nagy tisztaságon szabad.

Az erdőben, vagy az erdőhöz tartozó egyéb területen az erdő szélétől számított 100 m. távolságon belül égő gyufát, cigarettát, vagy más égő tűzveszélyes tárgyat eldobni, vagy nyílt "Tűzveszélyes" világítóeszközt /pl. gyertya stb./ használni nem szabad. Az erdőben, erdőn kívüli fásításban, vagy ezek közelében talált, elhagyott tüzet el kell oltani. Az aki a tüzet találja, ha azt eloltani nem tudja, vagy ha erdő égést vesz észre, köteles az elhagyott tüzet, illetve az erdőéget - a hatóságnak azonnal jelenteni.

Neveljük gyermekeinket az erdők iránti szeretetre, hogy felébresszük bennük az erdők tűz elleni védelmének, a nép szeretetéből fakadó gondolatát.

Erdeink tűzvédelme nemcsak az erdőgazdaságoknak és a tűzrendészeti szervezeteknek feladata, de állampolgári kötelessége a lakosságnak is, akik nem tűrhetik, hogy drága kincsünket az erdőt tűzvész pusztítsa!

Szíveljük meg ienti sorokat és kirándulásaink elkélmével tartzuk be az előírt szabályokat.

Fotósarok

Fotokörünk vezetősége ezuton mond köszönetet mindazoknak, kik II.-ik kiállításunk megrendezésében segítettek és képeik kiállításával sokkal színvonalasabbá tették kiállításunkat az elsónél.

A most megrendezett kiállítás sokkal jobban sikerült, mint ahogy azt vártuk. Elégedettek vagyunk az eredménnyel, amit fotokörünkről: az Egresiclub által kijelölt zsűri tagjai is megállapítottak.

Igen sokat tanultunk tőlük és még sokat szeretnénk tanulni. Vezetőségünk pedig azt szeretné, hogy minél aktívabb fototársak volnának mögöttünk. Mi, tőlünk telhetőleg segíteni fogjuk a fotokör tagjait, hogy fejlődni, tanulni tudjanak.

Vannak szép elképzeléseink, amit azonban csak úgy tudunk megvalósítani, ha munkánkban segítenek, támogatnak a tagok.

Szeretnénk megoldani azt a kérdést is, hogy tagjaink tanuljenek meg laborálni. A labor használatát vizsgálhoz fogjuk kötni, a mérgező anyagok miatt. Rendszeresíteni szeretnénk foto sétákat, kirándulásokat is.

Felkérjük tagjainkat, hogy saját érdekükben minden hónapban adjanak le egy 9 1/2 x 12-es nagyságu képet, hogy ellenőrizni tudjuk fejlődésüket. Ezt a nyilvánosság előtt bírálják el és a legjobb két, vagy három képet egy doboz rilmel, vagy egy csomag papírral jutalmaznánk meg.

A KISMOTOR ujságban ezuton rendszeresen közölni fogjuk hireinket - "Fotósarok" címen.

A rentieket figyelembevève ismételten felhívjuk tagtársainkat, hogy támogassanak munkánkban, dolgozzunk együtt és így munkánk nem maradhat eredmény nélkül.

Vezetőség

Lapzárta után.

Szabad pártnap.....

.....volt üzemünkben március 15-én. Roska elvtárs a Külügyminisztérium Párt-szervezetének titkára tartott rendkívül érdekes és értékes beszámolót népgazdaságunk és politikánk mai központi kérdéséről: a mezőgazdaság szocialista átszervezéséről és annak mai helyzetéről. Egy pár érdekes és tanulságos részt szeretnénk kiregédni beszámolójából.

Az indulás lassu volt, mondotta. 1949-ben elsősorban a földdel nem rendelkező volt gazdasági családok és a kisparasztság egy része alakított termelőszövetkezeteket, főleg az állami tartalék földekből. Ezekben nyolc-tíz tag dolgozott maximálisan 100 hold földterületen.

Lassan a középparasztok köréből is akadt belépő, de 1953-ban a nagyiurei politika nagymérvű kilépéseket okozott. Az ellenforradalom is visszaesést jelentett, bár a jól szervezett és jól működő szövetkezetek nagyobb részt megmaradtak. 1957 és 58-ban nem volt szervezett agitáció.

1958. decemberében indult meg a szervezett agitáció, amelyben a helyi pártszervezeteken kívül a járási és megyei szervezetek is résztvettek és résztvett abban az ipari munkásság is.

És ennek a jól megszervezett, de az önkéntes belépés elve alapján álló agitációnak megis lett az eredménye. Beszéljenek erről a számok:

1958. decemberében a szántóföld terület 27.8 %-a állott szocialista művelés alatt és abban 168.920 család vett részt. Ez a szám 1959. júniusára 51 %-ra növekedett 512.000 családdal. 1960. február havában pedig már a földterület több mint 70 %-a került szocialista művelés alá és az abban résztvevő családok száma 863.000-ra emelkedett.

Ez azt jelenti, hogy a középparasztság nagy része is belátta a szocialista nagyiurei termelés előnyét - annak ellenére, hogy mint egyénileg dolgozó paraszt is kedvező anyagi helyzetben volt.

És még egy fontos eredményt jelent! Megszűnt, illetve megszűnőben van a parasztság rétegződése - a szegény és középparasztság, valamint a kulákságnak az a része, akiket a falu felvett a termelőszövetkezetekbe - egyformán szövetkezeti paraszt lett.

Az ipari munkásság most már nem egyéni parasztokkal, hanem a szövetkezeti parasztsággal áll szövetségben.

Igen fontos eredmény az is, hogy az egyéni gazdaságok nagyobb részének megszüntével felszámolódott a falvakban a kapitalista lehetőség utolsó mentővára is.

Beszélt még az agitáció megszervezéséről, az előfordult hibákról és azok korrigációjáról, a megszilárdítás kérdéséről, az öregparasztok és a falusi fieltárság kérdéséről és még sok egyéb problémáról.

Ezeket is a legnagyobb szakértelemmel boncolgatta, ami érthető is, - mert mint azt beszámolója elején mondotta - hosszú ideig dolgozott vidéken instruktorként.

Beszámolójából sokat tanultunk - köszönet érte.

.....

Krónikás

A lapot 7 tagból álló bizottság szerkeszti.

Felelős: Szabó István

Kérjük gyárunk dolgozóit, hogy cikkeiket, bírálatokat, vagy javaslatokat Szabó Istvánhoz a szerszámüzembe juttassák el.

Készült: Sportsokszorosító Üzemében.

Budapest.V. Bajcsy Zsilinszky ut 36-38.sz.

Felelős kiadó: A vállalat igazgatója.

Ára: 20 fillér.

Vicci

Álom, vagy komor valóság ?

Rémülettel földbegyökerezett lábbal álltam meg, megdörzsöltem a szememet. Reggel van ? Nem tévedek ? Nem a szemem játszanak velem csalóka játékot ? De még sem. A kapualj majdnem üres volt. Csak a munkába igyekvő dolgozók bélyegeztek kissé hitetlenkedve. Fejüket csóválták. Mindenki a lelke mélyéig megrázott a szokatlan látvány. A kapualjban nem állt egy kocsi sem. Se kicsi, se nagy. Még szemetes kocsi sem... Elhaladtunk a bélyegzőóra előtt s utközben nem hulott salskpernye a fejünkre. Hiányoztak az árva olajos rongycsfatok, amelyek eddig színorgiájukkal elképrázttették a lépcsőház bejáratát.

Ugyanez délután is. Mi történt ? Különleges világnap van ? Felháborító ! Ki a mulasztó ? Ki a felelős ezért ? Ezt nem lehet szónéklül túrni ! Követeljük a bünös felelősségre vonását, aki a megszokott reggeli tolongásunkat a bélyegzőóra előtt, és oldalukásunkat a különböző rekodókocsi között nem teszi lehetővé !

Elégtételt kérünk !

